

Nr 240.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 7 i förordningen den 18 juni 1864 angående utvidgad näringsfrihet; given Stockholms slott den 10 mars 1922.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t inhämta riksdagens yttrande över härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av § 7 i förordningen den 18 juni 1864 (nr 41) angående utvidgad näringsfrihet.

GUSTAF.

C. E. Svensson.

Förslag

till

**förordning om ändrad lydelse av § 7 i förordningen den 18 juni 1864
(nr 41) angående utvidgad näringsfrihet.**

Härigenom förordnas, att § 7 i förordningen den 18 juni 1864 angående utvidgad näringsfrihet skall i nedan angiven del erhålla följande ändrade lydelse:

§ 7.

1 mom. Sådan — — — yrket.

2 mom. Rening av brännvin, avsett för förbrukning inom riket, må bedrivas allenast av partihandelsbolag, varom förmäles i 12 § i kungl. förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker. I övrigt må tillverkning eller beredning av drycker, hållande mer än 2 ¹/₄ volymprocent alkohol, i andra fall — — — juli månad 1917.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1923.

*Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 10 mars 1922.*

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden
LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON,
ÅKERMAN, LINDERS, SCHLYTER, ÖRNE.

Chefen för handelsdepartementet, statsrådet Svensson anför efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet:

Kungl. Maj:t har förut denna dag beslutat att genom proposition förelägga riksdagen till antagande vissa förslag till ändring i förordningarna den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker och den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin. Förslagen innebära i stort sett, att partihandeln med rusdrycker inom riket skall i huvudsak förbehållas för sådant ändamål bildade partihandelsbolag, vilka genom särskilda avtal antagas av Konungen. I det av särskilda sakkunniga avgivna betänkande, varå berörda båda förslag grunda sig, har upptagits jämväl förslag till ändring av 7 § 2 mom. i förordningen den 18 juni 1864 angående utvidgad näringsfrihet, vilket förslag innebär förändring i rätten att bedriva rening av för förbrukning inom riket avsett brännvin. I detta avseende finnas för närvarande bestämmelser dels i brännvinstillverkningsförordningen, enligt vars 9 § rening av brännvin genom destillering under vissa förutsättningar må äga rum å bränneriställen, dels ock i näringsfrihetsförordningen. Av stadgandena i 7 § 2 mom. i sistnämnda förordning framgår, att rening av brännvin i andra fall, än som nyss sagts, icke utan Kungl. Maj:ts tillstånd får bedrivas i byggnad, som för dylik verksamhet inrättats efter ingången av juli månad 1917. Enligt de sakkunnigas uppfattning måste det, särskilt till underlättande av kontrollen å reningsverken och ur ekonomiska synpunkter, vara av största betydelse, att denna verksamhet, i vad den avser rening av brännvin för förbrukning inom riket, förbehålles de under offentlig kontroll stående partihandelsbolagen.

De sakkunniga hava nu föreslagit sådan ändring i § 7 i näringsfrihetsförordningen, att rätt till rening av brännvin, avsett för förtäring inom riket, skulle få bedrivas allenast av partihandelsbolag för parti-

handel med rusdrycker. I berörda förslag till ändring i brännvinstillverkningsförordningen har nyssnämnda stadgande i förordningens 9 § ersatts med en hänvisning till § 7 i näringsfrihetsförordningen.

I fråga om lydelsen samt den närmare innebörden av de sakkunnigas förslag tillåter jag mig att hänvisa till de sakkunnigas betänkande, vilket såsom bilaga fogats vid statsrådsprotokollet denna dag angående omförmälda proposition.

Departements-
chefen.

Såsom de sakkunniga anfört, stå för närvarande samtliga reningsverk för brännvin under aktiebolaget Vin- & Spritcentralens kontroll. Den rätt, som enligt gällande bestämmelser finnes för brännvinstillverkare, att bedriva rening av brännvin har sålunda för närvarande endast formell betydelse. I sak innebär de sakkunnigas förslag i förevarande avseende alltså icke någon ändring i nu bestående förhållanden. Det måste anses såsom en naturlig konsekvens av de föreslagna bestämmelserna angående ordnandet av partihandeln med rusdrycker, att rätten till rening av brännvin uttryckligen förbehålles partihandelsbolag, och jag har därför ansett mig böra förorda ifrågavarande förslag till ändring i näringsfrihetsförordningen, blott med oväsentlig formell ändring. På sätt de sakkunniga anfört, lärer vid denna författningsändring hänsyn icke behöva tagas till eventuella ersättningsanspråk från brännvinstillverkarnas sida. I likhet med vad som föreslagits i fråga om ändringarna i rusdrycksförsäljningsförordningen och brännvinstillverkningsförordningen synes den nya lydelsen av § 7 i förevarande förordning böra träda i kraft den 1 januari 1923.

Departementschefen uppläser härefter förslag till förordning om ändrad lydelse av § 7 i förordningen den 18 juni 1864 angående utvidgad näringsfrihet samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition inhämta riksdagens yttrande över berörda förslag.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställen behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall och förordnar, att proposition av den lydelse, bil. litt. vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Olof Edström.